



# Un espia a les costures

Un xip, cosit dins de cada peça de roba, donarà informació constantment sobre els productes tèxtils, fins i tot quan ja seran a disposició de l'usuari. En el futur, els fabricants podrien conèixer la identitat dels seus clients finals.

Una processó inacabable de pantalons gira com una matraca dins un complicat sistema de producció en cadena. De tant en tant, un braç metàl·lic agafa un penjador i el desvia cap a un costat. Els tècnics n'estan contents. Si fins ara eren uns sensibles escàners amb làser, que havien de trobar i desxifrar les etiquetes enganxades a la roba, ara són els pantalons que fan senyals als selectores de les noves cintes transportadores.

En cada pantaló hi ha un espia: una plaqueta de la mida d'una ungla, amb fils de coure afilegrants, que duu un microxip. I sembla que aquest tros de silici amagat no trigarà gaire a ser un accessori inqüestionable del món de la moda. Aquest registre electrònic es podria ficar igualment en animals de pelfa, bosses de mà o ampolletes de perfum.

Una perfecta menudesa, inventada pel fabricant francès de xips Gemplus. "En podem produir un milió cada dia, d'aquestes plaquetes", diu el director, Jérôme Banuls, que està segur que tindrà compradors.

L'empresa alemanya Dürkopp Fördertechnik ja en té una llicència exclusiva per a la indústria de la confecció. A Herford, Bielefeld, es construeixen actualment una cadena transportadora de vuit pisos d'alçada que, a partir de cap d'any, farà rodar mig milió de pantalons de la marca Brax. Aquesta cadena deixarà enllestida la mercaderia automàticament, a punt de distribuir per a la venda. Tota la col·lecció de tardor 1998 (producció dià-

ria: uns divuit mil pantalons) ja ha d'anar amb els xips incorporats.

En els productes tèxtils, doncs, ja no caldran les etiquetes de paper que ara s'han d'anar canviant durant el procés de producció i de distribució. Gràcies a aquest registre, cada peça de roba tindrà una identitat pròpia al llarg del camí tortuós des dels tallers a l'estranger, passant pels magatzems provisionals, fins a les botigues.

**En els productes tèxtils, ja no caldran les etiquetes de paper que ara es van canviant durant la fabricació i la distribució.**

Ones de ràdio d'una freqüència de 13,56 Mhz desperten el petit transmissor a la vida. El corrent inductor arriba al microprocessador acoblat, que tot seguit trameta el seu telegrama de dades. El missatge és de quaranta bits i identifica clarament tota etiqueta electrònica entre 1,1 bilions d'adreces possibles. Werner Heer, gerent de l'empresa Dürkopp, assegura que en tres anys o cinc el sistema serà estàndard en la confecció i vol posar en circulació uns cent milions de xips l'any; aleshores baixarà

mig marc alemany (unes quaranta pessetes) el preu per peça.

Fins a cap d'any, Gemplus vol proveir les cèdules electròniques de "tècnica anticollisió" i aleshores no caldrà que cadascun dels xips passi per l'aparell de lectura: l'electrònica també identificarà amb precisió cada producte tèxtil, peça per peça, en el conjunt de senyals dins de paquets tancats.

**A prova de rentadora.** En aquest moment, els tècnics de la nova cadena de producció miren de trobar el lloc més protegit dels pantalons per guardar-hi el minitransmissor. Finalment, la microelectrònica haurà de superar, sana i estalvia, la planxada a vapor a més de cent graus de temperatura o el brutal procediment de "rentada a la pedra", dins de màquines de rentar roba plenes de còdols.

Gemplus també fabrica xips amb un revestiment molt robust, adients per al servei de lloguer de peces de vestir. Per exemple, la roba de treballar llogada, que haurà de resistir més de cent processos de rentada agressius.

"La fantasia gairebé no té límits", s'alegra Banuls. Implantats, aquests xips podrien acompanyar les bèsties des de l'abeurador a l'escorxadador, i així evitar el frau en l'exportació secreta de ramaderia. Amb l'espia electrònic els fabricants de productes de luxe podrien protegir-se de fabricacions pirata. Un rellotger suís té la intenció d'incorporar els xips als seus cronòmetres.

Però perquè el sistema funcioni,



cal elaborar uns bancs de dades gegantins, capaços de trobar no solament cada adreça del xip, sinó les dades corresponents del producte, guardades en arxius. "Això sembla molt so exòtic, però no ho és", assegura Banuls. A través d'un acoblament en la base de dades d'Internet, se solucionaria sense dificultats el temps d'espera en la fase de triatge.

A més a més, els especialistes de

màrqueting tindrien l'oportunitat de perseguir cadascun dels articles fins a casa del client: si, a més, s'aconseguís de lligar les dades del xip amb les dades del client, per exemple quan aquest paga amb la targeta de crèdit, els experts en l'estratègia de vendre no cabrien a la pell de goig. Jérôme Banuls ja ho té en perspectiva: "Tota la infraestructura, bàsicament ja la tenim".

Potser no és gaire llunyà el dia que la mestressa d'una bugaderia, després de llegir al monitor, dirà a la client bocabadada: "Bé, aquesta peça ja té tres anys, i les últimes dues taques de salsa de tomàquet tampoc no han acabat de sortir. Vol dir que no és hora de comprar-ne una de nova?"

©Der Spiegel-EL TEMPS  
Traducció: Carme Gala

**Amb els xips implantats a la roba, es podrà seguir la pista de cada peça.** Des de la fàbrica a la bugaderia.

### La dona que ensopgava amb les portes

Roddy Doyle

Amb aquesta novel·la divertida i tendra, d'un estil planer i alhora punyent, Roddy Doyle sap captar tota la força i la desesperació de la vida d'una dona lluitadora per transformar-la en gran literatura.



Edicions 62  
"El Balanci", 310

### La llampuga: un mite de la tardor

Massutí, E. i S. Vidal

Hi trobareu informació sobre la llampuga, aquest peix de vida misteriosa que apareix cada any quan acaba l'estiu, l'origen dels noms que rep, les molt variades maneres de cuinar-la i moltes coses més.



Documenta Balear  
"Menjaments", 20

